

Kniha Daniel – deväťdesiata šiesta

Trojité uplatnenie proroctva: odomknutie prorockého rámca pre posledné dni

Jeff Pippenger

2024-02-29

Rámcom prorockého posolstva Williama Millera boli dve pustošiace moci pohanstva, po ktorých nasledovalo pápežstvo, a rámcom prorockého posolstva Future for America sú tri pustošiace moci pohanstva, po ktorých nasleduje pápežstvo a po ňom odpadlícky protestantizmus, pričom na konci všetky pôsobia súbežne. Jedným z hlavných prorockých kľúčov k Millerovmu prorockému chápaniu bolo, že „každodenná obeť“ v knihe Daniel je symbolom pohanstva, lebo tým ustanovila spojenie dvoch pustošiacich mocí, ktoré sa stalo rámcom jeho prorockého chápania. Jedným z hlavných prorockých kľúčov k prorockému chápaniu hnutia Future for America je takisto to, že „každodenná obeť“ v knihe Daniel je symbolom pohanstva, lebo historické naplnenie pohanstva ustanovilo sled udalostí v Danielovi jedenástej kapitole, veršoch štyridsať a štyridsaťjeden, ktorý sa stal rámcom prorockého chápania hnutia Future for America.

Ako je to vždy v prípade nového svetla, aj napredovanie pravdy odpečatenej v roku 1989 pri páde Sovietskeho zväzu bolo napádané mnohými rozličnými hlasmi. Odpor vznesený proti pravde nevyhnutne prinášal jasnejšie porozumenie pravdy. V tých raných sporoch proti pravde nachádzajúcej sa v posledných šiestich veršoch Daniela jedenásť boli rozpoznané viaceré prorocké pravidlá, ktoré sa nachádzajú v Biblii, ako nevyhnutné dôkazy na podporu vzrastu poznania, ku ktorému došlo, keď bola kniha Daniel v roku 1989 odpečatená. V súčasnosti uvažujeme o jednom z týchto pravidiel, ktoré nazývame „trojité uplatnenie proroctva“.

Začali sme tým, že sme sa pozreli na dve trojité aplikácie, ktoré sú na jednej úrovni tou istou líniou, no na inej úrovni sú odlišné. Prvé dva prejavy Ríma (pohanský a pápežský) ustanovili tretí prejav, Moderný Rím. Prvé dva prejavy Babylona (Bábel a Babylon) ustanovili tretí prejav, Moderný Babylon. Moderný Rím je šelmou zo Zjavenia sedemnást', na ktorej Moderný Babylon sedí a nad ktorou kraluje. Sú od seba také odlišné, ako je kovboj od svojho koňa, no zároveň medzi sebou páchajú duchovné smilstvo, takže na tejto úrovni sú jedno. Existujú ešte dve ďalšie trojité aplikácie proroctva, ktoré majú podobný vzťah.

Prvé dve zjavenia Eliáša (Eliáš a Ján Krstiteľ) ustanovujú tretieho Eliáša posledných dní. Zároveň prví dvaja poslovia, ktorí pripravujú cestu Poslovi zmluvy (Ján Krstiteľ a William Miller), ustanovujú posla, ktorý v posledných dňoch pripravuje cestu Poslovi zmluvy. V týchto dvoch líniách trojnásobného uplatnenia proroctva treba rozpoznať tri dôležité body.

Prvým bodom je, že skutoční historickí predstavitelia dvoch línií trojitých aplikácií proroctva sú v podstate tie isté historické postavy, avšak ich účel v týchto dvoch zobrazeniach je zreteľne odlišný. Druhým bodom je rozpoznať, v čom spočíva rozdiel medzi týmito dvoma úzko súvisiacimi trojitými aplikáciami proroctva. Tento rozdiel spočíva v tom, že Eliáš predstavuje vonkajšie dielo v posledných dňoch a posol, ktorý pripravuje cestu pre Posla zmluvy, predstavuje vnútorné dielo v

posledných dňoch.

Tretím bodom, ktorý si treba povšimnúť, je, že Ježiš ako Alfa a Omega stotožňuje tretieho Eliáša, a tiež tretieho posla, ktorý pripravuje cestu, zároveň s prvým i posledným Eliášovým poslom a s prvým i posledným poslom, ktorý pripravuje cestu pre Posla zmluvy. Eliášov posol prvého anjela a Eliášov posol tretieho anjela tvoria tretie naplnenie Eliáša a posol, ktorý pripravuje cestu, je predstavený ako posol hnutí prvého i tretieho anjela.

Prorok Eliáš poskytuje na vrchu Karmel názorný obraz zápasu posledných dní medzi Božím ľudom a trojitou úniou novodobého Ríma.

Hora Karmel sa nachádza v severnom Izraeli, neďaleko pobrežia Stredozemného mora. Tiahne sa približne od severozápadu k juhovýchodu a tvorí výrazný horský chrbát, ktorý sa rozprestiera na dĺžke asi 39 míľ (63 kilometrov). Údolie Megidda, známe aj ako Jezreelské údolie, sa nachádza juhovýchodne od vrchu Karmel. Hora Karmel a údolie Megidda sú od seba vzdialenosťou pomerne blízko. Vzdialenosť medzi nimi vo vzdušnej čiare je približne 20 až 25 míľ (32 až 40 kilometrov). Na západ od vrchu Karmel leží Stredozemné more a na východ od údolia Megidda a Jezreelského údolia leží Galilejské more, známe aj ako Tiberiadske jazero alebo Kineretske jazero.

V Zjavení boj pri Armagedone označuje údolie Megiddo a inšpirácia nechcela, aby študenti proroctva verili, že kniha Zjavenia vyjadruje svoje poslanstvo v doslovných pojmoch; preto, keď označila Armagedon (Megiddo) ako Armagedon, použila slovo „har“, ktoré znamená vrch, aby bolo zrejmé, že tento boj bol duchovným zobrazením záverečného boja, do ktorého drak, šelma a falošný prorok vedú svet.

Tým, že Ján stotožnil Megiddo s Armagedonom, zabezpečil, aby sa to nechápalo ako doslovná zemepisná lokalita, pretože Megiddo je údolie a nemá nijaké vrchy. V bezprostrednej blízkosti sa nachádza vrch Karmel, kde došlo ku konfrontácii Eliáša s Achabom a prorokmi Jezabel, a tak Megiddo i vrch Karmel predstavujú predobrazy záverečného boja Armagedonu.

Keby ste nakreslili trojuholník s Jeruzalemom, vrchom Karmel a údolím Megiddo, Jeruzalem by sa nachádzal v juhovýchodnom rohu tohto trojuholníka, vrch Karmel na severozápade a údolie Megiddo na severovýchode. Oblasť, ktorá symbolicky predstavuje bitku pri Armagedone, je ohraničená dvoma morami a kráľ severu (smilnica moderného Babylonu) prichádza k svojmu koncu medzi morami a slávnym svätým vrchom. A v tom čase sa uzatvára čas milosti pre ľudí.

Ale správy z východu a zo severu ho znepokojia; preto vytiahne s veľkou zúrivosťou, aby zničil a úplne vyhubil mnohých. A postaví stany svojho paláca medzi morami na slávnom svätom vrchu; predsa však dôjde ku svojmu koncu a nikto mu nepomôže. A v tom čase povstane Michael, veľké knieža, ktoré stojí za synmi tvojho ľudu; a nastane čas súženia, akého nebolo odvtedy, čo jestvuje národ, až do toho času; a v tom čase bude tvoj ľud vyslobodený, každý, kto bude nájdený zapísaný v knihe. Daniel 11:44–12:1.

Trojitá aplikácia Eliáša predstavuje vonkajšiu konfrontáciu Božieho ľudu s kráľom severu, ktorý je hlavou trojitého zväzku draka, šelmy a falošného proroka, ktorý vedie svet k Armagedonu. Traja Eliášovi nepriatelia, ktorí boli predobrazom trojitého zväzku, boli Achab, ktorý bol kráľom

desiatich severných kmeňov predstavujúcich desať kráľov zo Zjavenia sedemnásťtej kapitoly, ktorí smilnia so smilnicou Babylona a ktorí súhlasia, že odovzdajú svoje kráľovstvo smilnici na „jednu hodinu“, čo je „hodina“ krízy nedeľného zákona. Smilnica Babylona bola predstavovaná Jezábelou a Jezábelini Bálovi proroci a hájoví kňazi predstavujú falošného proroka.

Kríza nedeľného zákona sa začína čoskoro prichádzajúcim nedeľným zákonom v Spojených štátoch a končí, keď povstane Michael. Keď tento nedeľný zákon príde, druhý hlas zo zjavenia osemnásťtej kapitoly volá Boží iný ľud von z Babylona. Obdobie od vyjdenia z Babylona až po ukončenie času milosti je obdobím súdu nad smilnicou Babylona. Je to tiež obdobie, keď je Duch Svätý vyliaty bez miery. Je to „hodina“, v ktorej desať kráľov súhlasí so spoluvládou so smilnicou Týru, ktorá už nie je zabudnutá. Je to „hodina“ veľkého „zemetrasenia“ zo zjavenia jedenásťtej kapitoly, keď je sto štyridsaťštyri tisíc vyzdvihnutých ako zástava.

A králi zeme, ktorí s ňou smilnili a žili v rozkoši, budú nad ňou nariekať a bedákať, keď uvidia dym jej požiaru. Budú stáť zďaleka pre strach z jej múk a hovoriť: Beda, beda, tomu veľkému mestu Babylonu, tomu mocnému mestu! Lebo v jednej hodine prišiel tvoj súd. Zjavenie 18:9, 10.

Tak ako Ján označil Megiddo za vrch („har“) Megidda, aby poukázal na duchovnú, a nie doslovnú skutočnosť, aj súd nad neviestkou Babylonu a Týrom je označený ako udalosť, ku ktorej dochádza počas „hodiny“, a tiež v „dni“.

Preto v jednom dni prídu na ňu jej pohromy: smrť, žiaľ a hlad, a bude úplne spálená ohňom; lebo mocný je Pán Boh, ktorý ju súdi. Zjavenie 18:8.

Po 22. októbri 1844 sa prorocký čas už nemá ďalej uplatňovať prorocky, a súd nad pápežskou mocou je preto predstavený ako nastávajúci v „hodine“, a tiež v „dni“. „Hodina“ jej súdu je prorocké obdobie od nedeľného zákona v Spojených štátoch až do uzavretia doby milosti. Je dôležité vyznačiť toto obdobie pri uvažovaní o Eliášovi posledných dní, lebo Eliášov zápas na vrchu Karmel nasleduje po vnútornom skúšaní Božieho ľudu posledných dní a obdobie skúšky pre cirkvi i pre svet má tie isté prorocké začiatky a konce.

Dva hlasy zo zjavenia osemnásťtej kapitoly predstavujú dve odlišné volania k dvom cirkvám. Prvou cirkvou je stoštyridsaťštyritisíc zo siedmej kapitoly Zjavenia a druhou povolanou cirkvou je veľký zástup zo siedmej kapitoly Zjavenia. Volanie k stoštyridsaťštyritisíc sa uskutočňuje v čase, keď sa Duch Svätý vylieva v miere, a volanie k veľkému zástupu sa uskutočňuje vtedy, keď sa Duch Svätý vylieva bez miery.

„Prorok hovorí: ‚Videl som iného anjela zostupovať z neba, ktorý mal veľkú moc; a zem sa ožiarila jeho slávou. A zvolal mocným hlasom: Padol, padol Babylon veľký a stal sa príbytkom démonov“ (Zjavenie 18,1.2). Toto je to isté posolstvo, ktoré bolo dané druhým anjelom. Babylon padol, „pretože opojil všetky národy vínom hnevu svojho smilstva“ (Zjavenie 14,8). Čo je to za víno? — Jeho falošné učenia. Dal svetu falošnú sobotu namiesto soboty štvrtého prikázania a zopakoval lož, ktorú satan najprv povedal Eve v Edene — prirodzenú nesmrteľnosť duše. Mnohé príbuzné bludy rozšíril ďaleko a široko, „učiac ako náuky prikázania ľudí“ (Matúš 15,9).

„Keď Ježiš začal svoju verejnú službu, očistil chrám od jeho svätokrádežného znesvätenia. Medzi poslednými činmi Jeho služby bolo druhé očistenie chrámu. Tak aj v poslednom diele na varovanie sveta zaznievajú k cirkvám dve odlišné výzvy. Posolstvo druhého anjela znie: ‚Padol, padol Babylon, to veľké mesto, lebo všetky národy napojil vínom hnevu svojho smilstva‘ (Zjavenie 14,8). A v mocnom volaní posolstva tretieho anjela je počuť hlas z neba, ktorý hovorí: ‚Vyjdite z neho, ľud môj, aby ste neboli účastní na jeho hriechoch a aby ste nedostali z jeho rán. Lebo jeho hriechy dosiahli až po nebo a Boh sa rozepamätal na jeho neprávosti‘ (Zjavenie 18,4. 5).“ Selected Messages, kniha 2, 118.

Mocný anjel zostúpil v naplnení osemnásť kapitoly Zjavenia, keď boli 11. septembra 2001 s príchodom „východného vetra“ islamu zrútené veľké budovy mesta New York. Potom zvolal „mocne silným hlasom a povedal: Padol, padol Babylon, to veľké mesto, a stal sa príbytkom démonov.“ A potom vo štvrtom verši je počuť iný hlas, „ktorý hovorí z neba: ‚Vyjdite z neho, ľud môj.‘“ Tieto dva hlasy sú „dve odlišné výzvy dané cirkvám“. Dve odlišné Božie cirkvi v posledných dňoch sú označené ako sto štyridsaťštyri tisíc a veľký zástup.

Obdobie skúšky pre sto štyridsaťštyritisíc sa začína islamom tretieho beda, ktorý Izaiáš označuje ako „deň východného vetra“. Toto obdobie skúšky sa končí čoskoro prichádzajúcim nedeľným zákonom v Spojených štátoch a vynucovaním znamenia šelmy. Šelma je falšovaným kráľom severu, hlavou moderného Babylonu. Babylon je lev v siedmej kapitole Daniela a neposlušný prorok z Júdu, ktorý predstavuje laodicejský adventizmus, zomiera v období, ktoré sa začína „oslom“ islamu (11. september 2001) a končí sa „levom“ (moderný Babylon).

V časovom období, ktoré je predstavené ako „hrob“ neposlušného proroka laodicejského adventizmu, je odmeriavaný neskorý dážď, keď je cirkvi stoštyridsaťštyritisíc adresované osobitné volanie. Keď sa toto obdobie skončí, v „hodine“ „veľkého zemetrasenia“, predstavujúcej nedeľný zákon v Spojených štátoch, nastáva obdobie druhého hlasu zo zjavenia osemnásť kapitoly spolu so zavedením znamenia šelmy, ktoré je znamením kráľa severu. Súčasne je islam tretieho Beda použitý na to, aby priniesol postupný, stupňujúci sa súd nad odpadlým svetom. Posolstvo ohlasované „zástavou“ stoštyridsaťštyritisíc počas tohto druhého osobitného volania k cirkvi „veľkého zástupu“ označuje „znamenie“ „kráľa severu“ a úlohu islamu tretieho Beda, predstaveného ako „synovia východu“.

Posolstvo, ktoré rozzúri pápežskú mocnosť vo verši štyridsaťštyri jedenásť kapitoly Daniela, a posolstvo, ktoré uvádza do pohybu posledné pápežské krviprelievanie, je predstavené ako „zvesti z východu“ (islam) a „zo severu“ (znamenie šelmy). V tom období, podobne ako v predchádzajúcom období, islam „východného vetra“ prináša súd nad Spojené štáty, aby sa tým obdobie začalo, a obdobie sa končí, keď kráľ severu dospeje k svojmu koncu „medzi morami a vrchom preslávenej svätosti“, v údolí Megiddo a na vrchu Karmel.

Obdobie súdu nad novodobým Babylonom, ktoré predstavuje jej smrteľné lôžko (hrob), sa začína symbolom východu a končí symbolom severu, práve tak, ako sa smrteľné lôžko neposlušného laodicejského proroka skončilo v prvom zreteľnom volaní k cirkvám. Hrob (smrteľné lôžko), v ktorom sú pochovaní tak lživý prorok z Bételu, ako aj neposlušný prorok z Judska, je znázornený medzi „oslom“ a „levom“.

Eliáš predstavuje Boží ľud posledných dní, ktorý stál tvárou v tvár trojitému nepriateľovi, znázornenému Achabom, Jezábelou a Jezábelinými prorokmi. Jezábel je symbolom pápežskej moci vo štvrtom cirkevnom období Tyatíry a jej proroci na Karmeli boli zastúpení prorokmi Bála a hájovými kňazmi. Bál predstavuje mužské božstvo a hájoví kňazi predstavovali Aštarotu, ženské božstvo; teda Jezábelini falošní proroci pozostávali z mužov i žien, čo predstavuje spojenie cirkvi a štátu, znázornené obrazom šelmy v knihe Zjavenia.

Sú to Spojené štáty, ktoré najprv postavia obraz šelmy v Spojených štátoch a potom vo svete, a sú to Spojené štáty, ktoré sú falošným prorokom trojnásobného zväzku. Achab, kráľ desiatich kmeňov, predstavuje desať kráľov zo sedemnástej kapitoly Zjavenia, to jest draka, a Jezábel je šelma. Eliáš stál v konfrontácii s trojnásobným zväzkom moderného Babylona na vrchu Karmel, kde smilnica Babylona prichádza k svojmu koncu a nikto jej nepomôže. Trojité uplatnenie Eliáša predstavuje vonkajšiu konfrontáciu, ktorá je vedená proti Božiemu ľudu posledných dní, a Eliáš predstavuje proroka, ktorý je v priamom konflikte s týmito tromi mocnosťami.

Dôležitým prvkom Eliášovho príbehu je „dážď“, ktorý predstavuje neskorý dážď vylietavý v dejinách tohto stretnutia. Predchádzajúc tomuto stretnutiu na vrchu Karmel Eliáš jasne vyhlásil, že nebude dážď, iba ak na jeho slovo. Obdobie, ktoré predchádza „hodine“ Jezábelinho súdu, je obdobím predstavovaným prvým zreteľným „hlasom“ daným cirkvám. Tento „hlas“ prišiel 11. septembra 2001 a v tom období bol „dážď“ iba „meraný“; a v tom období existovali dve súperiace posolstvá neskorého dažďa, ktoré boli zahrnuté do Habakukovho sporu. Jedným bolo falošné posolstvo plaču za Tamúzom, ktoré predstavovalo „posolstvo pokoja a bezpečnosti“, a druhým bolo pravé posolstvo tretieho beda islamu.

Pravé posolstvo „neskorého dažďa“ bolo založené na úlohe islamu tretieho Beda. Toto posolstvo vyšlo z jedného zdroja (ktorým bolo Future for America) a tieto dve posolstvá zápasili o prvenstvo, až kým dejiny nepotvrdili platnosť pravého posolstva a zároveň nepotvrdili aj nerozumnosť posolstva „pokoja a bezpečnosť“ v takomto čase, ako je tento.

„Proroctvá Daniela a Jána treba pochopiť. Vykladajú jedno druhé. Dávajú svetu pravdy, ktorým by mal rozumieť každý. Tieto proroctvá majú byť svedectvom vo svete. Svojím naplnením v týchto posledných dňoch sa samy vysvetlia.“ Kress Collection, 105.

Prvé naplnenie Eliáša v trojnásobnom uplatnení Eliáša je potvrdené druhým Eliášom, ktorého Ježiš označil za Jána Krstiteľa. Títo dvaja svedkovia spolu potvrdzujú tretieho Eliáša.

A keď odchádzali, Ježiš začal hovoriť zástupom o Jánovi: Čo ste vyšli na púšť vidieť? Trstinu zmietanú vetrom? Ale čo ste vyšli vidieť? Človeka odetého do mäkkého rúcha? Hľa, tí, čo nosia mäkké rúcha, sú v domoch kráľov. Ale čo ste vyšli vidieť? Proroka? Áno, hovorím vám, a viac než proroka. Lebo toto je ten, o ktorom je napísané: Hľa, ja posielam svojho posla pred tvojou tvárou, ktorý pripraví tvoju cestu pred tebou. Veru vám hovorím: Medzi tými, čo sa narodili zo žien, nepovstal väčší nad Jána Krstiteľa; avšak ten, kto je najmenší v nebeskom kráľovstve, je väčší než on. A odo dní Jána Krstiteľa až doteraz nebeské kráľovstvo trpí násilie a násilníci sa ho zmocňujú. Lebo všetci proroci i zákon prorokovali až po Jána. A ak to chcete prijať, on je Eliáš, ktorý mal prísť. Kto má uši na počúvanie, nech počúva. Matúš 11:7–15.

V tejto štúdii budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

„Dnes, v duchu a moci Eliáša a Jána Krstiteľa, poslovia ustanovení Bohom upriamujú pozornosť sveta, ktorý smeruje k súdu, na vážne udalosti, ktoré sa čoskoro odohrajú v súvislosti so záverečnými hodinami času milosti a so zjavením Krista Ježiša ako Kráľa kráľov a Pána pánov. Čoskoro bude každý človek súdený za skutky vykonané v tele. Prišla hodina Božieho súdu a na členoch Jeho cirkvi na zemi spočíva vážna zodpovednosť varovať tých, ktorí akoby stáli na samom okraji večnej záhuby. Každý ľudskej bytosti na širom svete, ktorá bude ochotná počúvať, musia byť jasne predstavené zásady, o ktoré ide vo veľkom spore, ktorý sa vedie, zásady, od ktorých závisí osud celého ľudstva.“

„V týchto posledných hodinách skúšobného času pre synov ľudí, keď o údele každej duše má byť tak čoskoro navždy rozhodnuté, Pán neba i zeme očakáva od svojej cirkvi, že povstane k činnosti ako nikdy predtým. Tí, ktorí boli v Kristovi oslobodení poznaním vzácnej pravdy, sú Pánom Ježišom považovaní za Jeho vyvolených, uprednostnených nad všetkými ostatnými ľuďmi na povrchu zeme; a On s nimi počíta, že budú zvestovať chvály Toho, ktorý ich povolal z temnoty do svojho podivuhodného svetla. Požehnania, ktoré sú tak štedro udeľované, majú byť sprostredkované iným. Dobrá správa o spáse má ísť ku každému národu, pokoleniu, jazyku a ľudu.“

„Vo videniach dávných prorokov bol Pán slávy predstavený tak, že udeľuje svojej cirkvi zvláštne svetlo v dňoch temnoty a nevery predchádzajúcich Jeho druhému príchodu. Ako Slnko spravodlivosti mal vzísť nad svojou cirkvou ‚s uzdravením na svojich krídlach‘. Malachiáš 4:2. A z každého pravého učeníka sa mal šíriť vplyv prinášajúci život, odvahu, pomoc a pravé uzdravenie.“

„Kristov príchod sa uskutoční v najtemnejšom období dejín tejto zeme. Noachove a Lotove dni vykresľujú stav sveta tesne pred príchodom Syna človeka. Písma, ukazujúc vopred na tento čas, vyhlasujú, že satan bude pôsobiť so všetkou mocou a „so všetkým zvädzaním neprávosti.“ 2 Tesaloničanom 2:9, 10. Jeho pôsobenie sa jasne zjavuje v rýchlo narastajúcej temnote, v nespočetných bludoch, kacírstvach a klamoch týchto posledných dní. Satan nielenže vedie svet do zajatia, ale jeho zvody prekvásujú aj vyznávajúce cirkvi nášho Pána Ježiša Krista. Veľké odpadnutie prerastie do temnoty hlbokšej ako polnoc. Pre Boží ľud to bude noc skúšky, noc plaču, noc prenasledovania pre pravdu. Ale z tej noci temnoty zažiari Božie svetlo.“ Proroci a králi, 716, 717.